

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010559
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718010559.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 31. 01. 2020 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný Z. Z., nar. XX. XX. XXXX v R., trvale bytom Š. XX, adresa na doručovanie písomnosti S. E.L. Z. XXXX/XX, M. F.,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od 10. 06. 2016 do 31. 01. 2020 v meste Š. a tiež na ostatných miestach si úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č. k. 17C/135/2005-98 zo dňa 28. 02. 2008, právoplatného dňa 10. 03. 2008, a to prispievať na výživu mal. H. M., nar. XX. XX. XXXX sumou 33,19 Eur mesačne vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a to od 24. 10. 2004, kde v období od 10. 06. 2016 bol dobrovoľne nezamestnaný, neevidovaný na príslušnom ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie, od 21. 05. 2018 podniká ako živnostník pod obchodným menom Z. Z., IČO: XX XXX XXX, kde takýmto konaním mu vznikol dlh na výživnom voči mal. H. M. k rukám matky N. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, X.. E., za obdobie od 10. 06. 2016 do 31. 01. 2020, vyjmúc obdobie od 14. 09. 2018 do 14. 03. 2019, počas ktorého bol vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Nitra, vo výške 1.261,22 Eur, pričom už bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č. k. 2T/11/2015-143 zo dňa 09. 06. 2016, právoplatným dňa 09. 09. 2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 24 mesiacov a súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 13. 09. 2018 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/525/17/6611 obžalobu na Z. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

Obžalovaný Z. Z. sa na hlavné pojednávanie dňa 31. 01. 2020 nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení v podstate uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti voči svojej dcére H. M., pričom túto povinnosť si neplnil ani v minulosti, za čo aj bol odsúdený. Tiež si je vedomý toho, že od 10. 06. 2016 ku dňu výsluchu mu vznikol dlh na výživnom vo výške 750,- Eur, ktorý chcel uhradiť do konca júla 2018. S dcérou je v telefonickom kontakte, aj ju oboznámil s tým, že má prácu a výživné uhradí. Na záver uviedol, že svoje konanie ľutuje, v minulosti nemal poriadnu prácu, preto výživné neuhrádzal.

Vzhľadom na neprítomnosť svedkov na hlavnom pojednávaní boli v súlade s § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítané zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania.

Svedkyňa N. M. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/135/2005 zo dňa 28. 02. 2008 zaviazaný prispievať na výživu maloletej H. sumou 33,19 Eur, vždy do 25-teho dňa v mesiaci k jej rukám. Výživné si však neplní, evidovala len jednu platbu vo výške 80,- Eur z februára 2016. Od štátu poberá náhradné výživné vo výške 33,19 Eur. Obžalovaný o dcéru neprejavuje záujem, ani sa s ňou nekontaktuje, ani ju nenavštevuje, ona ani nevie, kde obžalovaný býva a čo robí.

Svedkyňa JUDr. P. Č. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedla, že rozhodnutím ÚPSVaR Zvolen bolo priznané maloletej H. M. náhradné výživné vo výške 33,19 Eur, pričom úradu nebolo známe, že by obžalovaný Z. Z. zaplatil žiadateľke, N. M., nejakú čiastku z titulu výživného. Úradu nevznikla žiadna škoda, pretože obžalovaný nie je dlžníkom úradu, preto úrad nie je ani poškodeným v rámci trestného konania.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/135/2005 (č.l. 44 - 45), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/11/2015 (č.l. 46 - 48), rodný list a potvrdenie o návšteve školy (č.l. 49 - 50), rozhodnutia ÚPSVaR (č.l. 52 - 56), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 57 - 58), správa ÚPSVaR (č.l. 59 - 63), správa Okresného úradu Zvolen (č.l. 64 - 66), správa Okresného úradu Krupina (č.l. 67 - 69), správa Obecného úradu Hontianske Tesáre (č.l. 70), pracovné posudky (č.l. 71 - 75), evidencia priestupkov (č.l. 76 - 78), správa ÚVV Nitra (č.l. 201 - 202), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 210).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, ako aj výpoveď svedkyne N. M. a JUDr. P. Č., ako aj vzhľadom na listinné dôkazy, bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného od 10. 06. 2016, a tejto skutočnosti si bol plne vedomý. Súd potom uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, pričom v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona musel upraviť skutkovú vetu obžaloby, a to vo vzťahu ku obdobiu neplnenia zákonnej povinnosti vyživovať iného, ktoré obdobie musel upraviť ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa. Súd taktiež upravil výšku zameškaného výživného, a to tiež ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona účinného ku dňu spáchania trestného činu, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania, alebo hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný Z. Z. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Ako už bolo uvedené vyššie, každý je povinný bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a to minimálne vo výške 30% sumy životného minima.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený, pričom prihliadol na iné predchádzajúce odsúdenia, ako to, ktoré je súčasťou skutkovej vety. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody sa tak nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje 1 rok až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil 8 priestupkov. Z miesta trvalého bydliska a z ÚVV a ÚVTOS Nitra je hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 4 krát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/1/2019 zo dňa 11. 01. 2019 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom tento trest vykonal dňa 14. 03. 2019.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda štyri mesiace nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nemohol rozhodnúť o podmiennečnom odklade uloženého trestu, pretože by to bolo v rozpore s § 49 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný trestný čin spáchal aj počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Uvedený trest je potom podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, prichádzalo do úvahy zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na charakter trestného činu, ako aj na to, že v minulosti bol vo výkone trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia, súd ho v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.